

AS VONTADES DERRADEIRAS

Gala Murguía de Castro visita o mausoleo de Rosalía, no Panteón de Galegos Ilustres

Rosalía de Castro falece o 15 de xullo de 1885 na Casa da Matanza, en Padrón. Consumida pola enfermidade e mais polas agresións constantes, tivo aínda o impulso final de mandar deitar ao lume os seus manuscritos inéditos. Días antes, presentindo o final dos seus días, viaxou en tren coa súa familia a Carril. Tamén desexaba despedirse do mar!

*Hoje ou mañán, ¿Quen pode decir cando?
Pero quisais moi logo,
Virarme a despertar, i en vez dun vivo,
Atoparán un morto.*

*Ó redor de min levantaránse
Xemidos dolorosos,
Aíes de angustia, choros dos meus fillos,
Dos meus filliños orfos.*

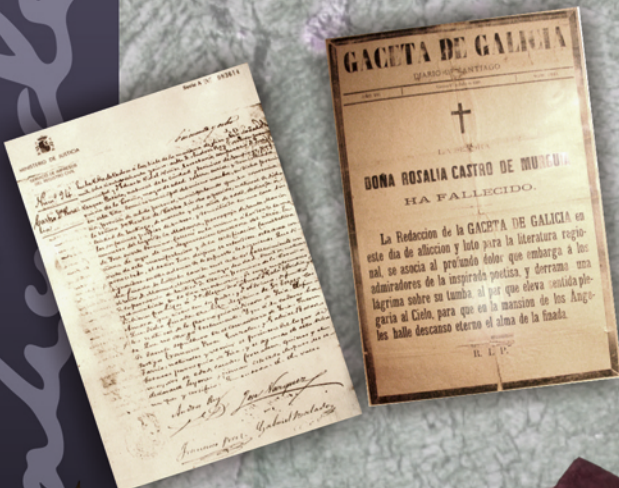

*I eu sin calor, sin movemento, fría,
Muda, insensibre a todo,
Así estarei cal me deixare a morte
Ó helarme co seu sopro.*

*E para sempre ¡adiós, canto eu quería!
¡Que terrible abandono!
Antre cantos sarcasmos,
Hai, ha de haber e houbo,
Non vin ningún que abata máis os vivos
Que o ña humilde quietú dun corpo morto.*

Follas Novas (1880)

Rosalía de Castro xacente, lenzo realizado por Ovidio Murguía a partir dun boceto que tiña trazado perante o corpo inerte de súa nai aos 14 anos de idade.

Lápida de Rosalía no cemiterio de Adina (Padrón).

Rosalía de Castro

O LEGADO ROSALIANO

Na obra de Rosalía de Castro converxen a causa patriótico-política e mais a causa feminista. Ningunha outra escritora afianzou un compromiso semellante e non sorprende que, no seu caso, propósito de tal magnitude fose enunciado no noso idioma.

A poeta optou pola intervención valente e solitaria, afastándose de calquera dogmatismo; situada sempre ao carón das persoas máis desfavorecidas, é o xenio que crea unha obra maxistral, provista dunha forza tal que lle permitiu traspasar todas as fronteiras e figurar para sempre no cumio das letras universais.

Como galegas e galegos do século XXI, construímos o noso futuro desde o orgullo de izarmos a mesma bandeira baixo a que ela loitou. A súa batalla tamén é agora a nosa!

*“Espera, Galicia, espera
Canto este grito consola!”*

Monumento a Rosalía (Padrón)

Rosalía de Castro

ROSALÍA SEMPRE VIVA. VIVA ROSALÍA!!

Rosalía de Castro (1837-1885), fundadora da literatura galega contemporánea, é unha figura cumio das letras galegas e universais. Agora, 125 anos após o seu falecemento, a exposición ROSALÍA SEMPRE VIVA. VIVA ROSALÍA!! pretende demostrar a actualidade da súa obra.

A través dos paneis, puidiches revisar os principais acontecementos da biografía da poeta, trazando unha imaxe auténtica de Rosalía e do seu papel na historia da literatura. Igualmente, a selección de textos e vídeos que acompañan a exposición permiten constatar que as reivindicacións que a autora de *Follas Novas* consuma non teñen precedentes na nosa Historia.

ROSALÍA SEMPRE VIVA. VIVA ROSALÍA!! é a historia dunha poeta excepcional e incomprendida, nunha época que foi incapaz de asumir un alegato tan admirabelmente revolucionario como o seu.

Rosalía de Castro

La hija

Quinas

En las orillas

El primer loco

1844

ROSALÍA SEMPRE VIVA. VIVA ROSALÍA!!

Un proxecto da

Fundación Manuel María
de Estudos Galegos
www.manuelmaria.com

Colabora

 DEPUTACIÓN
de CORUÑA
www.dicoruna.es
ÁREA DE IGUALDADE

Agradecementos:

Consellería de Cultura e Deporte da Xunta de Galicia, Casa-Museo Rosalía, Real Academia Galega, Museo de Belas Artes da Coruña, Rei Zentolo, Falcatruada, Algarabía Animación, Lua Films, Concellaría de Cultura da Coruña e Asociación de Escritores en Lingua Galega.

María Pilar García Negro, Carme Vilariño.

Comisario da exposición

Diego Pardo Amado

Coordinación de produción

Mr Misto Films

Montaxe da exposición

Mr Misto Films

Ilustracións

Pablo Santos
Andrea Torreiro

Audiovisuais

Mr Misto Films

Músicas

Grupo: Rosalía 21. Peza: Alborada.
Reharmonización e arranxo: Abe Rábade.

Deseño e impresións

Impronta Gráfica

Materiais Gráficos

Lugami Artes Gráficas

Algarabía de Cento